

Poština plačana v gotovini.

27

SLOVENSKI
ČEBELAR

Glasilo Čebelarskega
društva za Slovenijo

1924

Številka 3.

Vsebinska :

Poziv	33	O vremenu	39
Matica s pristriženimi krili	34	Opazovalne postaje	43
Še en glas o striženju kril	35	Vesti iz podružnic	43
Pridelovanje medu v satju	36	Drobiž	47
Ometanje čebel pred točenjem	38		

Listnica uredništva. G. D. M. v Š. pri Sl. Gr. Vašo ponudbo sprejem prav rad. Za vsako številko lahko nekaj pripravite. Samo prosim Vas, pišite s t i n t o i n s a m o n a e n o s t r a n l i s t a. Vi ne slutite koliko truda sem imel z zadnjim dopisom, ker sem ga silno težko bral. — G. J. M. v T. Priprave za proizvodnjo medu v satju, zlasti satnike in satnice bo imelo društvo v zalogi. Kadar jih bo dobilo, bomo javili. Sicer bo pa vsa ta zadeva pojasnjena v tozadnjih člankih, ki smo jih začeli objavljati v današnji številki. Tu vam nihče ne bo naredil takih satnikov niti satnic, ker za to je treba posebnih strojev. — Vsa zaostala tvarina pride na vrsto v prihodnjih številkah. — Pišite s t i n t o, pa razločno! Kdor hoče primeren odgovor, naj priloži dopisnico z naslovom ali frankovan ovitek.

Listnica tajništva. Vse podružnice in članke opozarjamo, da so članske izkaznice na razpolago proti plačilu 25 para za komad in vrnitvi poštnih stroškov, ako jih kdo naro-

či direktno. Kdor se izkaže z izkaznico, dobi orožje po cenah, določenih v ceniku, dočim plačajo vsi drugi 20% več. — Izkaznice morajo izstaviti podružnice in sicer samo članom. Pošljemo jih proti naročilu in sicer le toliko, kolikor imajo članov. Zloraba izkaznice je kaznjiva. — Ker je mesto potovalnega učitelja ukinjeno, posluje tajnik samo v petkih in sobotah od 9. do 12. ure in sicer točasno še v sobi številke 36 (pritličje desno) odnosno v sobi številke 61 (II. nadstropje desno). Da bo blagovni oddelek lahko pravočasno postregel, naslavljajte vsa naročila vedno: Blagovni oddelek »Čebelarskega društva za Slovenijo«, Ljubljana, Jugoslovanska knjigarna. — Društvo dobi v kratkem 2 kg Hubam-detelje in sicer 1 kg sladke (2-letna Hubam) in 1 kg 1-letne ter ½ kg Alzike, ki baje silno med. Podružnice in člani, ki se za to zanimajo, bomo, ko seme dospe, o tem obvestili.

Listnica uprave. G. M. B. Miklavčič, Janesville Minn. U. S. A. Za Vaš velikodušen dar se Vam najtopleje zahvaljujemo. — Podružnice, ki nam še niso poslale imenikov naj to nemudoma store. Na imenike brez vplačane članarine se ne bomo ozirali!

Tu odrežite!

Čebelarska nabavna in prodajna zadruga v Ljubljani.

Štev.

Pristopna izjava.

Podpisani iz (natančen naslov)

..... prijavljam svoj pristop k »Čebelarski nabavni in prodajni zadrugi v Ljubljani« ter se obvezujem, da bom vplačal na ustanovnem občnem zboru določeno pristopnino Din in deležev po Din 100.—, ki jih poravnam v smislu § 9 pravil, kakor hitro se zadruga ustanovi.

Izjavljam, da imam panjev velike in panjev male mere.

V , dne 192.....

Lastnoročni podpis:

Tu odrežite!

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI.
Urejuje M. Humek, višji sadjarski nadzornik v Ljubljani, Tobačna ulica šte. 21.

Letnik XXVII.

Ljubljana, dne 1. marca 1924.

Štev. 3.

Poziv.

Vsem cenjenim članom društva javljamo, da so priprave za ustanovitev čebelarске zadruge v toliko dovršene, da bi se mogel sklicati ustanovni občni zbor. Zaradi predrage voznine pa ne kaže, da bi kar na slepo vabili člane v Ljubljano, dokler ne vemo vsaj prilično koliko je čebelarjev, ki smatrajo ustanovitev zadruge za resno stvar in ki so pripravljani v tem oziru tudi nekaž tvegati. Zato vabimo vse resne interese, ki jim je jasno kaj je zadruga, da izpolnijo »Pristopno izjavo« na ovitku današnje številke in jo lastnoročno podpisano dopošljejo v odprtem pismu kot tiskovino (poština 20 par) na naslov »Čebelar-sko društvo za Slovenijo v Ljubljani.«

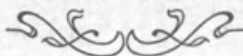
Najvažnejša določila iz združnih pravil so objavljena na drugi strani pristopne izjave.

Višina pristopnine, deležev in višina jamstva se bo končno veljavno določila na ustanovnem občnem zboru.

Ako pride do ustanovitve zadruge tekom leta 1924., bodo te pristopne izjave o b v e z n e.

Ko bo društvo iz števila dospelih prijav prepričano, da je med člani-čebelarji dovolj zanimanja za zadrugo in da je zasigurana potrebna začetna glavnic, se bo takoj sklical ustanovni občni zbor, kjer se bodo obravnavala združna pravila in tudi sicer vse ukrenilo, da začne zadruga čimpreje poslovati.

O p o m b a : Na prijavnico ne pišite nič drugega nego naslov, število deležev, število panjev, datum in podpis, sicer bi jo morali frankirati kot zaprto pismo z 1 Din.

Matica s pristriženimi krili.

P. Angelus.

V 1. št. »Sl. Čeb.« letošnjega letnika zagovarja z veliko vnemo spreten viški čebelar g. J. Babnik striženje kril in sicer odgovarja na vprašanje, ki se nahaja med »Drobižem« v »Sl. Čeb.«: »Ali je pametno maticam krajšati krila?«

»Gleanings in Bee Culture« Medina, Ohio, je gotovo eden najboljših ameriških čebelarskih listov in A. L. Miller strokovnjak v čebelarstvu. Ta list je od tega čebelarja prinesel dotično vprašanje in svari pred striženjem kril.

Ako najde čebelar dober svet, zlasti ako je ta znanstveno utemeljen, ga bo rad sprejel, ko bi ga tudi pes na repu prinesel — seveda ako ima pes še rep, ker po receptu zagovornikov striženja kril, se maticam krila strižejo tako, kakor se popravljajo petelini in konji. Kdor pomisli, da vsaka primera več ali manj šepa, bi ne rabil takih primerov pri tako nežnem opravilu, kakor je čebelarstvo. S tako popravo živali, se žival — saj narava živali — ne izboljša, ampak nekako pokvari in se ji vzame prvotna energija. Doslej je veljalo, da je popolno to, čemur ničesar ne manjka. Ako manjka kaki stvari le en del in če je ta del tudi majhen, dotična stvar ni več popolna, ampak pohabljena, kakor je pohabljen n. pr. kozel, ako mu roge odbiješ. Boljša bi bila primera, ako bi n. pr. rekel: Psom ljudje prirežejo rep ali tudi ušesa, konju pristrižejo rep — torej se smejo tudi matici pristriči krila. No, pa tudi ta primera ne drži in šepa. Zakaj pes z repom miga, kaže svojo prijaznost, z repom se drži v ravnotežju, nekako balansira; z celimi ušesi pa tudi bolj sliši, nego s prikrajšanimi. Konj se pa s celim, dolgim repom tudi laže brani muh in brenceljnov, nego s pristriženim.

Ko bi bilo res že tako znanstveno dognano, da je laže čebelariti in se več doseže z maticami s pristriženimi, nego

z nepristriženimi krili, bi se bila ta navada ali razvada že mnogo bolj razširila. V nemških listih in knjigah ni najti ničesar o tem.

Menim, da bi bilo treba počakati, kako se bo ta reč obnesla in zato je treba dolgoletne izkušnje. Sicer pa se ni bati, da bi se to striženje kril preveč razpaslo po naših krajih. Naši čebelarji, po večini kmetiškega in delavskega stanu, imajo pretrde in pretežke roke, da bi lovili matice po panju, jih trdo v rokah držali in jim strigli krila.

Sicer pa je vsak svoje sreče kovač. V čebelarstvu ni zabranjeno, da celo priporoča se, naj le vsak, kdor ima možnost zato, kaj iznajde, kar bi bilo v prospah čebelarstvu. Prav veseli bomo, ako bodo vzgojili matice z dolgimi rilci, kakor ga ima mravljinčar, in še kaj podobnega. Vendar bi pa priporočili, da se preveč ne prenačijo z novimi iznajdbami, ter se raje drže tistih, ki so dobro prestale dosedanjo preizkušnjo. Nobena preizkušnja se ne bo obnesla, ako je nasprotna naravi čebele. Zato zopet šepa in je brez podlage trditev, da marsikaj ni naravno pa je vendar dobro, kakor n. pr. čebelarenje v modernih panjih namesto v duplih in kladah, vporaba satnic itd. Vse to ni prav nič proti naravi čebel, ampak le podpiranje narave, pospeševanje ali zaviranje čebelnih nagonov.

Kot glavni nagib striženja kril se navaja, da se tako prepreči vthajanje rojev. Sitno je res, ako čebelarju roj pobegne. V A.-Ž. panju čebelarimo večji del na med. Nisem proti rojem in sicer naravnim rojem tudi iz A.-Ž.; da celo priporočam sprejeti roje iz približno tretjine panjev; sprejeti tudi prvece — ki so iz A.-Ž. dosti veliki. Odveč je prvece nazaj metati in sprejemati le roje s pevko. Mnogo izkušenih čebelarjev n. pr. Fr. Tobiš (Jung Klaus) so iz tehtnih vzrokov zoper vračanje rojev. Sprejeti je dobro tudi kakega družca, da si vzgojimo več rezervnih matic v prašilnikih. Roje mora imeti čebelar nekoliko v ob-

lasti. Približno se more vedeti, kdaj bo kateri panj rojil in previden čebelar vse naprej pripavi, da mu roj ne pobegne. Še bolj naravno pa je, da pusti čebelam izrojiti in se dobro preleteti. Prvci radi počakajo nekaj ur, posebno ako jih sonce preveč ne žge. Drujcev pa iz A.-Ž. tako ne sprejemamo kar splošno, ampak le izjemoma.

Kaj pa, ako roj odleti na sosedov svet? Sosedje bi sicer morali živeti med seboj v prijateljstvu — pa to se ne da prisiliti. Ako je sosed sitnež in bi delal ovire, da se na njegovem svetu roj ogrebe, ga moramo pač potolažiti z dobro besedo in o priliki njegovo sitnost z medom namazati. Ko bi pa tako ne šlo, se mu pa pove, da nobena postava ne brani čebelarju zasledovati in ogrebsti svoj roj, naj se je vsedel kjerkoli. Škodo pa, katero je čebelar pri ogrebanju roja napravil sosedu, mora povrniti.

Ako katera čebelna družina preleže, čebelarju pač ni treba iskati, kje je stara matica. Čebele bodo že same poskrbele, da ne bo nereda v panju in staro matico odstranile; ako stara matica ostane še v panju in obe v slogi skupaj živita — kar se včasih zgodi, to tudi ni nikaka nesreča. Sicer pa čebelar ne sme preveč stikati po plodišču in pasti ravednost. Glavna reč je, da je matica oplojena in pridno leže. To pa se spozna, ako se le en sat malo potegne iz panja in pogleda, kakšna je zalega.

Ali si matica kaj pomaga s krili pri zaleganju jajčec ali ne, bi raje verjel A. L. Milleru, ki ima gotovo veliko izkušnje in on pravi, da se matica na krila opira ter tako hitreje in pravilneje zalega.

Kdor je pa prepričan, da mu pri njegovem čebelarstvu striženje kril matici res koristi, naj striže — vendar bi bilo prav, da bi vpošteval saj to, kar pripočea A. L. Miller, namreč, da striže krila po dolgem ne počez. Dosegel bo isti uspeh, matice pa ne oviral.

Ne bi bilo v škodo čebelarstvu, ko bi čebelarji nekoliko vpoštevali besede

Jung Klause, ki nekako takole uči: Namen čebelarskih društev mora biti, da čebelarstvo kakor je bilo in je še pri naših kmetiških čebelarjih v navadi, povzdignejo na ono stališče, da bo stalo v harmonični zvezi z naravo čebel, s potrebo čebelnih družin in s tistimi iznajdbami modernega čebelarstva, ki so res kaj vredne. Ogibajmo pa se vsega umetničenja in igračkanja ter učimo ljudi, kako naj ceno in preprosto čebelarijo, pri tem pa ne zanemarjajo resničnih uspehov modernega čebelarstva. »Nazaj k naravi!« To mora biti glavno načelo pravega čebelarenja. Ta klic pa je treba prav umeti. Jung Klaus ni nasproten zdravemu napredku, tudi noče s svojimi čebelami v pragozd, ne, on obsoja le preveliko umetničenje in nepotrebno igračkanje. Njegov klic velja tako tistim, ki so preveč »kunštni« in mislijo, da je čebelna družina žoga ali vreča, da jo morejo poljubno mrevariti, pa tudi onim zaspancem, ki nič ne store. Pametno naj bo čebelarenje v harmonični zvezi modrega in vremenega čebelarstva z zahtevami zdrave čebelne narave.

Modre so te besede in težko jim bo ugovarjati.

Torej: Nazaj k naravi!

Še en glas o striženju kril.

M. Duler. — Slovenji Gradec.

Bilo je pred tremi leti. V bližnjem gozdu sem našel na visoki smreki 23 metrov od tal velik roj, ki je moral sedeti tam že najmanj 3 dni. Velika ljubezen do čebel me je gnala, da sem se odločil iti po njega. Okoli poldneva sem imel vse pripravljeno — na nogah krampeže, v rokah pa mal lahek zaboj, ki sem ga nalašč v to svrho pripravil. Ko priplezam s precejšnjo težavo do čebel, vidim, da imajo že tri velike sate, ki so bili že deloma napolnjeni z medom. Pri ogrebanju je šlo vse po sreči od rok in kmalu sem se odpravil s svojim sladkim bremenom po deblu navzdol. Pa glej ga spaka! Komaj

pridem do sredi debla, zašumi in roj jo ubere iz zaboječka nazaj na prejšnje mesto.

Dolgo sem premišljal kaj bi naredil. Z veliko vstrajnostjo sem se pomaknil s praznim zabojem nazaj k roju. Pa zaman. Kolikor sem jih ogrenil vanj, toliko jih je zletelo nazaj. Prepričal sem se, da tako ne gre. Kar mi šine v glavo dobra misel: Martin, nož v roke in prireži matici krila, pa bo šlo! Kakor sem mislil, tako sem storil. Brž prebrskam roj in kmalu sem imel matico v rokah in brez obotavljanja sem izvršil operacijo.* Dal sem jo v zaboječek in predno sem si naredil cigareto in jo pokadil, je bil roj že na varnem.

Srečno sem prišel na tla in hajdi z rojem domu in v pripravljeni panj! V pol ure je bilo vse gotovo in panj je stal na svojem mestu v čebelnjaku.

Takoj nato sem stopil k sosеду čebelarju in mu povedal »storijo«. Ni mi hotel verjeti, da sem tak »sirovež«, da grem matici krila striči. Še tisti dan sem mu pokazal, da sem govoril resnico. Kakor blisk se je razširila ta novica po okoli in vsakdo me je občudoval.

Naj še povem kako se je obnašal »ostriženi« najdenec. Izmed 25 panjev je prinesel največ medu in je bil tudi najbolj živalen. Drugo leto sem našel pri spomladanskem pregledovanju še isto matico in jako mnogo zalege. Odvzeti sem mu moral 3 kg medu. Razvijal se je tako izvrstno, da je dal že 24. aprila prvca, 9. dan potem družca in čez 3 dni še tretjaka; 23. junija je prvec dal vnuka. Ko je 24. aprila prvič rojil, sem bil zdoma. Vrtnivsemu se, so mi domači pravili, kaj se je zgodilo. Čebele so pol ure krožile po zraku, nazadnje so se vsedle pa v travo. Prijazen sosed jih je ogrenil. Ko je ta prvec dal vnuka, sem bil pa doma. Kmalu, ko so se jele čebele sipati skozi žrelo,

sem opazil matico. Ker ni mogla zleteti, je kar pomalem lezla v travo. Pobral sem jo in dal v pripravljen panj, roj je šel sam za njo. Tudi ta panj se je izvrstno obnesel.

Od takrat jaz vsako leto spomladi pri spomladanskem pregledovanju pristrižem krila vsem tistim maticam, ki imajo že veliko zalege. Moje posestvo je tik gozda, ki pa niti moj ni. Razen tega nimam v bližini čebelnjaka razen enega samega drevesa, nobenega drugega sadnega drevja. Roji se vsedajo, ako nisem pri domu, redno na kako visoko smreko v gozdu. Ker sem malokdaj doma, so mi tudi radi uhajali. Vsem tem neprilikam se izognem, ako pristrižem matici krila. Mnogo manj dela imam z roji in uiti mi ne morejo. Ko mi prvec roji, si zabilježim dan in natanko vem kdaj mi je pričakovati družca. Tudi starost matice lahko spoznam in pa brezmatičnost, ako strižem krila.

Omenim naj še, da na ta način ravnam že tri leta, pa se mi zaradi tega še ni pripetilo nič nevsječnega. Tudi drugi tukajšnji čebelarji so me že začeli posnemati. V tej zadevi bi lahko pisal še marsikaj. Če se ne bo oglasil kdo drugi, bom pri priliki opisal kako strižem maticam krila.

Pridelovanje medu v satju.

M. H u m e k. — Ljubljana.

I. Splošna pojasnila.

Napredni evropski čebelarji pride-lujejo v novejši dobi skoro izključno le točen med, kakršen je dandanes tudi pri nas znan vsakemu količkaj zavednemu čebelarju. Če ga še sam ne toči, je pa videl pri sosednem čebelarju kako se to dela. Pred ne baš davnim časom, ko čebelarji še niso poznali premakljivega satja in točila, so pridobivali med iz satja na razne načine. Na veliko so ravnali tako, da so medeno satje zdrobili in zmečkali in med iztiskali (prešali). Precej medu se je pa použilo s satjem

* Ako bi bili imeli matičnico pri rokah, bi bili lahko matico priprli, pa bi bil dosežen isti uspeh brez operacije. Op. uređn.

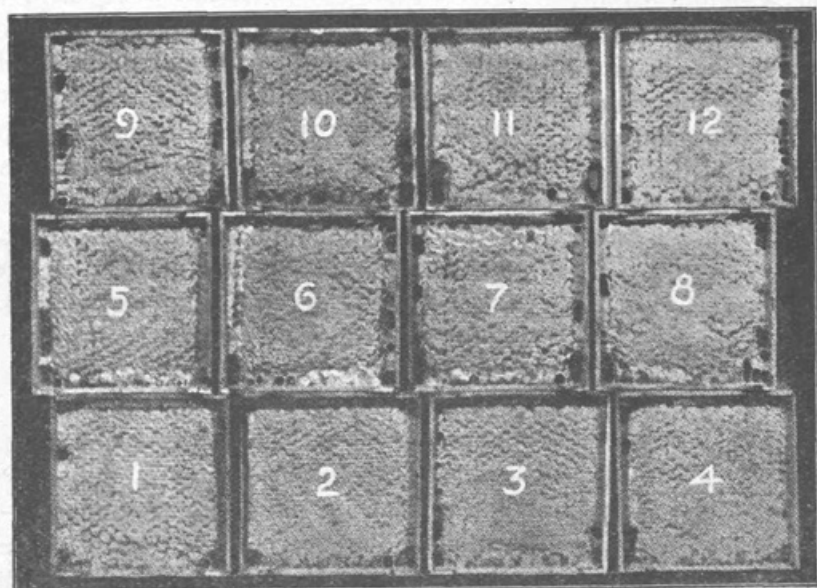
v red. V take svrhe so navadno odbirali mlado z medom napolnjeno in zadelano satje. Če pa takega ni bilo, je bilo dobro tudi starejše satje. Prvi med, ki sem ga videl in okusil kot 11-letni deček je bil v satju. Še danes se živo spominjam, kako težko sem se ga lotil. Bili so kosci črnega satja polni medu, ki se je cedil iz njih po krožniku. Lahko trdim, da se je pred 40, 50 leti povžilo več medu v satju, nego dandanes. Čist med se je v prejšnjih časih uporabljal le bolj

ali po malomarnosti, je v tem slučaju izključena. Zato je pa med v satju vedno nekoliko dražji nego točen, ker ga je vobče tudi težje pridelati.

Pa ne misliti, da ameriški čebelarji pridelujejo med v satju kar v navadnih satnikih, kakršne imajo v mediščih, ali pa celo tako, da bi medeno satje izrezavali iz satnikov. Kam pa bi s takim blagom, ki se niti ne da prijeti, nikari da bi ga mogli vlagati v posode in nepoškodovanega razpošiljati.

Dvanajst predalc napolnjenih z medom.

(Slika je posneta po „Amerikan Bee Journal“)

za pijače in pecivo. Čimbolj pa se je jelo širiti novodobno čebelarstvo, tem bolj je izgubljal med v satju svojo veljavo. Tako pri nas in v srednji Evropi sploh.

Drugače pa je v tem oziru v Ameriki. Tam še dandanes uporabljajo neverjetne množine medu v satju, ki ga ondotni velečebelarji prav nalašč pridelujejo za vživanje v tej pristni prirodni obliki. Ameriški uživalci medu cenijo med v satju precej bolj nego točen. Ta oblika jim nudi popolno jamstvo, da med ni ponarejen. Poleg tega imajo pa tudi jamstvo, da je med absolutno čist in snažen. Vsaka tuja snov, ki bi se utegnila primešati pri točenju bodisi vedoma ali nevedoma, po neključju

Za pridelovanje medu v satju so vpeljali male nalašč v ta namen prirejene satnike (okvirčke) kvadratne ali nekoliko podolžne oblike, v katere gre okoli 1 funta = $\frac{1}{2}$ kg medu. Imenujejo jih sekcije ali bokse. Mi jim bomo rekli predalca. V posebnih mediščih naložijo ta predalca na panj, čebele izdelajo v njih satje, ga napolnijo z medom ter zadelajo. Taka polna in zadelana predalca imajo jako prikupljivo zunanost. Medeni satič je okrog in okrog obdan z lesom, le obe snežno beli, gladki strani sata ste vidni. Pri vkladanju in prekkladanju se z roko niti dotakniti ni treba medu. Za navadno namizno uporabo so ravno prav veliki. Pa tudi za prevoz v

poljubne daljave so kaj pripravni. Ker so vsi za las enaki, se dajo prav varno vložiti v posebne zaboje po 12, 24 in še več skupaj, ne da bi se satje le količkaj načelo, ali da bi se izcejal iz njih med. Zato se je ta oblika na ameriškem medenem trgu silno priljubila. Ameriški čebelarji pridelajo in prodajo vsako leto na milijone polnih predalec. Nedavno umrli slavni ameriški čebelar dr. Miller je kako leto sam pridelal po 50.000 predalec medu v satju. Root pripoveduje v svoji knjigi »ABC čebelarstva«, da je neka čebelarica Barber v Koloradi nekega izrednega leta od 75 panjev pridobila 80.000 polnih predalec. Seveda so to take izjeme kakor pri nas, kadar prinese 1 A.-Ž. panj 80 kg medu. 300—400 predalec na panj pa že ni tako redko. Povprečno pa dosežejo na leto do 60 predalec na panj.

Predalca in vse druge priprave, ki so potrebne za tako čebelarstvo, izdelujejo velike tovarne v silnih množinah in v neverjetni natančnosti. Ker se med prodaja s predalci vred, jih potrebujejo večji čebelarji vsako leto na tisoče in tisoče.

Marsikomu se bo morebiti čudno zdelo, kaj to opisujem, češ, saj naše razmere niso take, da bi mogli posnemati ameriške čebelarje. Tega tudi ne mislim. Predobro vem, da pri nas nimamo ameriške paše. Vem pa tudi, da naše čebelarstvo še davno ni tako razvito, da bi mogli misliti na kako posnemanje Američanov. Konečno tudi ne vemo, če bi dobili za med v satju dovolj kupcev, ko bi ga pridelovali v večjih množinah.

Kljub temu pa se mi zdi, da bi vendarle ne bilo tako napačno, ako se tudi slovenski čebelarji seznanijo s tem načinom čebelarstva, ne sicer toliko iz materialnih razlogov, ampak bolj zaradi tega, ker je vrlo zanimivo in za vsakega čebelarja jako poučno. Kako dobro leto, ko je paša na hoji ali ob kaki drugi izredni priliki, bi se pa brez dvoma nekaj doseglo tudi pri nas, ako bi bili pri-

pravljeni in poučeni, da bi priliko mogli izrabiti. Zato mislim, da bo temu ali onemu čebelarju, ki stremi za napredkom, ustrezno, ako v dveh, treh člankih pojasnim katere priprave so za pridobivanje medu v satju potrebne in kako bi bilo z njimi ravnati, da bi se dosegel ob ugodni priliki vsaj skromen uspeh.

(Dalje.)

Ometanje čebel pred točenjem.

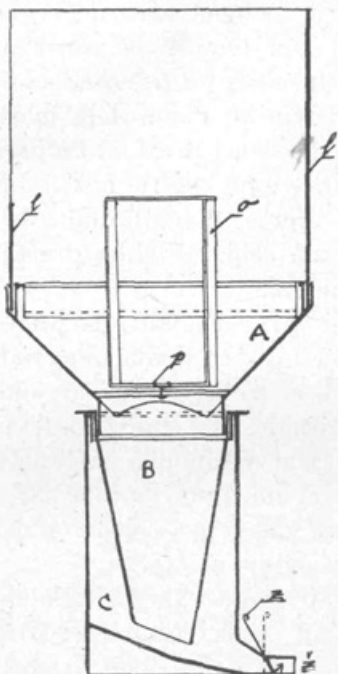
Ometanje čebel ob točenju na navadni sipalnik za odprtimi plodiščem, je jako mučno in počasno delo tudi za čebelarje, ki so vajeni in utrjeni proti čebelnemu piku. V nizkih čebelnjakih, kjer so zloženi A.-Ž. panji skoro ali prav do stropa, je ometanje čebel v zgornjo vrsto panjev na odprt sipalnik navadno sploh nemogoče, ker si čebelar ometa čebele takorekoč v obraz. Posebno velja to za starejše čebelarje, ki pač sami najbolje vedo, kaj se pravi stati celi dan za odprtimi plodišči, držati v levici težak sat ter ometati razburjene čebele. Mnogi čebelarji si pomagajo s tem, da ometajo čebele na tla pred čebelnjak, česar pa dober čebelar nikdar ne odobrava. S tem ne le, da lahko povzroči ropanje, pogubi se mu tudi mnogo čebel, posebno mladice, ki ne najdejo več svojega panja in poginejo v travi.

Vse to delo pa izvršiš brez posebnega truda, vsaj polovico hitreje, brez vznemirjenja, pikanja in izgube čebel s pomočjo novega sipalnika, ki ga postaviš na tla in čebele lahko udobno na stolu sedeč ometaš. To lahko storiš v čebelnjaku samem, ali pa v kakem drugem dobro zaprtem prostoru.

Uporaba sipalnika je kaj preprosta in lahka. Najboljše je, da medene sate, ki si jih pobral iz medišča in jih postavil na kozico, takoj nadomestiš s praznim satovjem in okence medišča zapreš; ako pa satnikov takoj ne nadomestiš, in čakaš, da si prej panju vrnil ometene čebele, boš to delo težko opravil brez pikanja.

Novi sipalnik obstoji iz treh pločevinastih delov in sicer ima a) sipalnik, b) lij, c) zbiralnik.

Med dvojno zgornjo steno sipalnika se vtakne lepenka (L), ki prepreči, da nobena ometena čebela ne pade čez si-

Novi sipalnik

pripravljen za ometanje. (Original)

palnik na tla, ampak padejo vse skozi lij v zbiralnik, iz katerega se nobena ne more vzdigniti in odleteti. Vse čebele ostanejo med stenami lija in zbiralnika. Satnik (O) nasloniš med ometanjem na gibljivo vretence, da ti ne visi teža na roki, ampak satnik z dvema prstoma leve roke lahko poljubno sučeš, z omeleem v desnici pa ometaš čebelo.

Ometati pričneš oni sat, ki si prvega postavil na kozico, da so čebele utegnile napiti se medu.

Ker so dani vsi pogoji, ti gre ometanje brez pikanja jako hitro od rok.

Site čebele ne odletavajo in ne pikajo. Preden se sploh zavedo kaj se z njimi godi, so že zdrčale skozi lij v zbiralnik odkoder ne more nobena nazaj. Ko ometeš vse na kozici se nahajajoče sate enega in istega panju, dvigneš sipalnik

iznad lij in neseš z lijem pokriti zbiralnik k panju, kateremu odstraniš zaklopnico na okencu plodišča in vtakneš sipalnikovo žrelo (Ž) v odprtino pod plodiščem. Nato ne smeš pozabiti dvigniti s posebnim peresom (P) zaklopnico, da se morejo čebele prašiti v plodišče, kar se jako hitro vrši. Še hitreje pa se to izvrši, ako dvigneš tudi lij iznad zbiralnika in pokriješ zbiralnik s posebnim pokrovcem, pod katerega si vtaknil košček tlečega Euskola. Čebele beže pred dimom tlečega Euskola v plodišče in predno preteče minuta je zbiralnik prazen. Ko si izložil nove sate iz medišča sosednega panja na kozico, ti je sipalnik za novi panj že prazen in na razpolago. Čebele so prišle nazaj v svoj panj hitro in popolnoma mirno, ne da bi mogla priti katera v dotiko s čebelarjevo kožo.

Blagovni oddelek ima le še nekaj teh sipalnikov na razpolago. Cena Din 300— za pločevinaste dele je navidezno visoka, v resnici zelo nizka, ker zahteva sipalnik mnogo materiala in zamudnega kleparskega dela. Priporočamo ta sipalnik vsem čebelarjem prav posebno pa začetnikom, ki proti čebelnemu pikju še niso utrjeni in pa starejšim čebelarjem, ki se ne morejo spretno gibati in se hitro utrudijo; s pomočjo tega sipalnika jim tudi to delo ne bo povzročilo težkoč, prihranili pa si bodo tudi mnogo časa.

Kdor bo sipalnik enkrat preiskusil, ga ne bo več opustil.

O vremenu.

Janko Babnik. — Rožna dolina.

Kdor govoriti kaj ne ve
On vreme hval' al' toži.
Prešern.

Ni ga menda stanu, ki bi bil tako odvisen od vremena, kakor je baš čebelarstvo. Naj se trudi kolikor hoče, vse mu nič ne pomaga, ako mu Bog ne da ugodnega vremena. To smo posebno občutili minulo pomlad. Pri najlepšem solnčnem svitu, ob najkрасnejšem cvetju

divjega kostanja, jabolčnega in hruškovega drevja ter mnogo drugih pomladanskih evetlic, bi bile čebele, ako bi jih ne bili dovolj krmili, umirale od lakote. Vsako jutro so z veseljem izletavale. Čez eno uro pa je čebelar žalosten opazoval, kako so se zopet podale k počitku. Vlekel je po malem sever ali burja. Ozračje je bilo močno izsušeno, tako da niti evetnega prahu niso mogle nabirati. Kje naj dobijo potem šele med. Da bi bila taka medena suša spomladi, se hvala Bogu ne pripeti prepogostokrat, vsaj za tako dolgo dobo ne, kakor v minulem letu.

Ker pa je čebelar tako odvisen od vremena, zato se pa tudi toliko trudi, kako bi na ta ali oni način mogel določiti vsaj za en dan naprej njegovo stanje. Zelo mi je bilo všeč, ko je rekel naš gazda čebelar, star mož, ki je obhajal lani zlati jubilej svoje poroke in čebelarstva, da bi bil zadovoljen, ko bi bil tak vremenski prerok, kakor je petelin.

To je gotovo, da so kmetovalci, ki stalno opazujejo vremenske izpremembe, bolj poučeni o njih, nego pa meščani. Temu se tudi ni čuditi. Kmetsko delo je vsak čas od vremena odvisno, meščanu pa je glavno, da je v nedeljo lepo, za delavne dni se toliko ne briga. Najboljši vremenski opazovalci so pa na vsak način čebelarji. Njihove čebele ne poznajo ne praznika niti nedelje. Vsak dan pridno izletavajo, če je le paša in ugodno vreme.

Da bi kdo popolnoma točno naprej napovedal stanje vremena, tega do danes še nismo doživeli. Pač nam »Pratika« kaže za vsak dan vreme, ali se le prerada večkrat zmoti. Ako imaš pri rokah barometer, se v poletnem času, ko nastane stanovitno vreme, lahko precej zaneseš na njegovo kazalo, ne pa tako pozimi, ko so izpremembe tako pogoste. Čebelarja pa zima toliko ne zanima, kakor poletje.

Vsak pa nima barometra. Zato je navezan na pojave v prirodi. Kdor te stalno opazuje ob vremenskih izpremembah, bo tekom časa vsaj toliko, ako ne boljše, naprej napovedal stanje vremena,

nego pa oni, ki ima barometer. V nadaljnem hočem omeniti nekatere naravne znake, po katerih je mogoče za kratek čas naprej določiti vreme.

Toliko barometrov, kakor nam jih je dala svetovna vojna, mislim, da jih ni naredila še nobena tovarna. Vsak moški je prebil eno, dve ali več zim v strelskem jarku. Tam se je pa že poskrbelo, da si je nabral v tem ali onem delu telesa toliko trganja, da sedaj prav lahko brez posebnih priprav napoveduje nekaj dni naprej deževno vreme. S temi znaki, ki jih človek čuti na sebi, se lahko precej z gotovostjo računa.

Tudi pri čebelah opazimo, da na predvečer ali dan dežja nenavadno močno zasedejo zadaj mreže ali okenca ter spredaj brade. To pa zaradi tega, ker pred dežjem večinoma nastane zrak soparen. Ker naravna toplota zadostuje za ogrevanje zalege, se čebele odmaknejo iz nje in nasedejo zadaj.

Kadar kokoši dolgo časa zvečer ne gredo spat, tedaj ni pričakovati, da bi imeli prihodnji dan lepo vreme. Petelin navadno poje zjutraj, predno zapusti gred. Kadar pa poje prej nego zaspil, je to skoraj zanesljivo znamenje za izpremembo vremena in to iz lepega na deževje ali pa obratno.

Pred dežjem letajo lastovke tik nad zemljo. Ob stalnem vremenu pa krožijo le visoko v zraku.

Vsakdo, ki ima pri hiši vodnjak s talno vodo, je opazil, da se ta par dni pred jugovino in dežjem več ali manj skali.

Precej dober znak bodoče izpremembe so tudi cementna tla. Par dni pred deževjem sama od sebe porose in se pred nastopom lepega vremena zopet posuše.

Slabo znamenje za čebelarja ob dobri paši je, ako vidi, da dim iz dimnikov pada težko na zemljo, namesto da bi se vzdigoval kvišku in se visoko v zraku poizgubil.

Kdor pred solničnim vzhodom vstane, lahko za isti dan z gotovostjo določi stanje vremena. Ako opazi, da se je raz-

tegnila jutranja zarja črez celo nebo, pordečila vse oblake in da so ostali rdeči toliko časa, da solnce izide, sme pričakovati lep dan. Ako pa se jutranja zarja prikaže in v kratkem času zopet izgine, je to znamenje slabega vremena. Podoben naraven pojav opazujemo tudi zvečer po solnčnem zahodu, ki nam naznaja vreme za prihodnji dan.

Ravnoliko vidimo na luni predznake izpremembe. Če jo ponoči opazujemo in vidimo, da je popolnoma čista, kakor izklesana, tedaj smemo pričakovati lepo vreme. Kadar pa se pokaže okrog nje meglen kolobar, ni to dobro znamenje.

Ako gledamo hribe in gore, tedaj so ob lepem stalnem vremenu zavite tako rekoč v enakomeren prozoren meglen pajčolan in se nam zde zelo oddaljene. Par dni pred deževjem pa ta lahka meglica izgine, gore in hribi potemne, in se nam dozdeva, kakor bi se našim očem približali.

V vsakem kraju so tudi višine, na katerih se opazuje, kako se pred slabim vremenom na njihove vrhove vleže megla in je videti, kakor bi gora ali hrib dobil pokrivalo, med ljudstvom imenovano »kapo«. Nasprotno pa je dobro znamenje za lepe dneve, kadar ta kapa zopet izgine.

Večkrat vidimo, da iz male meglice na nebu nastane velik oblak, opazujemo pa tudi, da težki oblaki izginejo, kakor bi se v zraku raztopili. Naraščanje je znak bližnjega deževja, izginevanje pa lepega vremena.

»Najkasneje v treh dneh dobimo več ali manj dežja.« Tako mi je pogosto povedal moj ranjki oče, ko sva opazovala čebele. Kot mlad pobič sem ga debelo gledal, kako on to ve. Na mojo radovednost pa mi je razložil, da zaradi tega, ker ga v rami trga in pa ker je slišal glas tega ali onega oddaljenega zvona. Večinoma jo je prav dobro pogodil.

Mnogo je še naravnih znakov, po katerih nam je mogoče za par dni naprej določiti stanje vremena.

Pred kakimi tremi leti sem se sešel z možem, ki je imel nad sedem križev na hrbtu. Omenim, da očka ni bil čebelar, pač pa mal kmetovalec. Med drugim sva se pogovarjala tudi o vremenu. Bilo je jeseni oktobra meseca. Mož tarna, da bo v tem letu težko dobil steljo za živino. Na moje vprašanje kako si to razlaga, mi pove, da zaradi tega, ker je čez sto ur po mlaju deževalo. Kakršno je namreč vreme v tem času, tako se rado ravna cel čas do nove lune.

Ker je kmetič videl, da ga precej nezaupljivo gledam, mi pove, da je to zvedel od svojega očeta, sam opazuje že leta in leta in da se je v svojem prorokovanju še prav redko kdaj zmotil.

Onega meseca je res cel mesec bolj ali manj deževalo. Začel sem se tudi jaz zanimati in opazovati. Pripoznati moram staremu možu, da me je v dobi treh let le dvakrat varalo.

Vem, da bo marsikaterega čebelarja zanimalo to opazovanje. Na zgledu hočem pokazati kako se računa. Kot zgled vzemimo mesec februar tekočega leta. Vzemi v roko »Pratiko« ali kak drug koledar, kjer je pisana ura izpremembe lune. Meseca februarja je mlaj dne 5. to je na torek ob 2. uri 38 minut zjutraj. Sedaj računaj, kdaj bo sto ur po mlaju. Izračunano na dneve bo čez štiri dni in štiri ure. Ako prišteješ času, ko je bil mlaj sto ur zraven, dobiš čas opazovanja vremena. To bo v soboto dne 9. februarja ob 6. uri 38 minut zjutraj. Kakršno bo vreme ob tej uri, takega povprečno pričakujemo potem cel čas do novega mlaja v marcu. Nato zopet iznova računaj in opazuj!

Na ta način se precej dobro določi stanje vremena vsaj za mesec dni naprej. Pozimi nas, kakor sem rekel, čebelarje vreme malo zanima. Vem pa, da se bo spomladi marsikdo poslužil tega ključa do vremena in poskušal svojo srečo in upam, da z istim uspehom kakor jaz.

Mesečni pregled za december 1923.

K r a j (z morsko višino)	Označba opazo- vanega panja	P a n j e n a t e ž i									Toplina zraka				Dni je bilo											
		pridobil v			zgubil v			v mesecu čistih dkg			naj- višja	naj- nižja	srednja me- sečna	C°	deževnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih						
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pre- dobil ra- vil																		
		mesečni tretjini dkg									največ pridobil			C°		izletnih										
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	-	-	-	20	20	70	-	-	-	110	-	+	6	-							18	-	3-5	-	2
Vič pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	-	-	-	40	40	70	-	-	-	150	-	+	5	-	19	-	3-4	1	7	10	17	2	12	5	
Moste pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	4	-	15	-	2-3	-	7	7	20	3	8	6	
Krtina pri Dobu (305 m)	A.-Ž.	-	-	-	25	20	40	-	-	-	80	-	+	4	-	19	-	4-4	2	7	9	17	7	7	11	
Zg. Tuhinj (568 m)	A.-Ž.	-	-	-	50	-	50	-	-	-	100	-	+	14	-	12	+	0-7	1	12	12	5	4	10	9	
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	-	-	-	10	18	57	-	-	-	58	-	-	10	-	13	+	0-1	2	4	8	18	5	8	8	
Javorje (700 m)	A.-Ž.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Vrhnika (293 m)	A.-Ž.	-	-	-	10	20	30	-	-	-	60	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	4	17	1	12	6
Gor. Logatec (486 m)	Amerikaneec	-	-	-	20	20	45	-	-	-	85	-	+	4	-	17	-	4-0	-	5	4	19	4	8	11	
Cerknica (460 m)	A.-Ž.	-	-	-	20	30	20	-	-	-	70	-	+	4	-	14	-	3-1	2	5	3	15	3	13	5	
Sv. Gregor p. Ortneku (736 m)	A.-Ž.	-	-	-	24	18	34	-	-	-	76	-	+	7	-	13	-	4-2	1	4	5	15	7	9	18	
Struge p. Dobropoljah (416 m)	A.-Ž.	-	-	-	30	15	40	-	-	-	85	-	+	4	-	25	-	5-2	-	2	6	23	1	7	20	
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	-	-	-	25	10	40	-	-	-	75	-	+	9	-	18	-	2-2	-	3	5	19	3	9	2	
Rožni dol p. Semiču (376 m)	A.-Ž.	-	-	-	10	10	50	-	-	-	70	-	+	11	-	20	-	4	2	3	7	16	9	6	16	
Sv. Peter p. Mariboru (210 m)	svoj panj	-	-	-	25	30	54	-	-	-	107	-	+	11	-	15	+	1	3	4	4	14	11	6	10	
Sp. Ložnica p. Žalcu (252 m)	A.-Ž.	-	-	-	10	10	15	-	-	-	35	-	+	2	-	19	-	2-7	2	2	4	17	6	8	17	
Sv. Lovrenc na Poh. (442 m)	dunajski	-	-	-	20	30	60	-	-	-	110	-	+	8	-	14	-	2-8	2	1	5	16	5	16	2	
Ojstrica nad Dravogr. (981 m)	Amerikaneec	-	-	-	30	30	80	-	-	-	140	-	+	4	-	12	-	4	6	2	4	7	19	5	24	
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	dunajski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	7	-	15	-	3-3	-	-	5	10	15	6	20	
Vrže pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	6	-	15	-	2-8	3	3	4	20	4	7	12	
Orehova vas p. Mariboru	Gerstung	-	-	-	20	30	60	-	-	-	110	-	+	5	-	16	-	1-5	3	2	6	18	11	2	10	

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič. — Ljubljana.

Januar 1924 je bil čas miru za čebele in čebelarje. Čebele so nadaljevale svoj zimski počitek vsled zelo mrzlega in večinoma meglenega vremena, ki jih je zadržavalo v panjih. Sneg, ki je ležal po dolinah ves mesec, tudi ni bil primeren za izlete. Vendar so se na prisojnih krajih posamezni panji ob solnčnih dneh prašili. Izletna dneva sta bila 19. in 21. januarja.

Čebele so bile do sedaj zdrave. Le iz Krtine poročajo sumljive pojave. Iz nekaterih panjev so kljub mrazu izletavale čebele ter onesnažile brade in končnice. Gos. poročevalec izraža skrb, da se je bati griže.

V Zg. Tuhinju je dobil naš sotrudenik v treh panjih na podloženem kartonu ostanke čebel t. j. krila, noge, glave. Ležali so ob zadnjem okencu. Pod gnezdrom je bilo v teh panjih več mrtvih celih čebel, kakor v drugih. Žrela so bila zožena na 1 cm odprtine. Vsled tega ne

verjame, da bi mu rovka napravila označeno škodo.

Kdor pozna rovko, ve, da je približno navedena širina in pri A.-Ž. panjih ravno tako velika višina izletnic za to živalco dovolj velika, da se zrine v panj. Premajhna pa je za obnovo zraka, poleg tega jo pa more par mrtvih čebel popolnoma zapreti. Jaz ne zožujem izletnic čez zimo, pač pa jih s Heidenreichovimi zapornicami, ki jih pa v poletnem času smatram za ovirajoče in škodljive, znižam na 6 mm. Tako zaprem pot v panje rovkam, ne pa čebelam in zraku.

Slabo se je godilo čebelarjem v Sp. Ložnici pri Žalcu, kjer so miši, posebno pa rovke delale veliko nadlego. Nekemu čebelarju so uničile najtežji panj. Drugega je moral prenesti v sobo, da je pregnal rovko, ki se je vgnezdila v njem. — Nekemu čebelarju so se trije panji zadušili, ker je mislil, da čebele lahko žive brez svežega zraka.

Povprečna poraba zaloge je znašala v januarju 88 dkg.

VESTI IZ PODRUŽNIC

2. seja načelstva dne 1. februarja 1924. Navzoči gg.: prošt Kalan, Humek, Verbič, Babnik, Mesar, Okorn.

G. predsednik otvori sejo, pozdravi navzoče in konstatira sklepčnost.

Dnevni red: 1. Čebelarska zadruga. Ker se odbor nikakor ne more strinjati s predlogom pripravljalnega odbora, naj se brez vsakih priprav (prijav članov itd.) skliče ustanovni občni zbor za druge, se sklene sledeče: V 3. številu »Čebelarja« naj se objavi poziv za podpisovanje deležev, na platnicah pa naj se natisnejo »Pristopne izjave«, katere naj se izpolnjene pošljejo društvu. Za formular »Pristopnin« kakor tudi za »Poziv« naj se naprosi g. Iv. Verbiča, da ga sestavi. Besedilo pristopnice naj bo tako, da bo za člane, ki se prijavijo obvezno. — Če se bo priglasilo dovolj članov za zadrugo, se bo ukrenilo vse potrebno za sklicanje ustanovnega občnega zbora. — Tajnik poroča, da je predložil predelana pravila »zadružni zvezi« v končno redak-

cijo in so pravila pripravljena, da jih lahko vsak čas predloži ministrstvu v potrjenje.

2. »Slovenski Čebelar«. Tajnik poroča, da je dosedaj plačalo 1400 članov članarino.

3. Slučajnosti. Od podružnic, ki imajo še lansko članarino na dolgu, naj se denar iztirja. Prošnje podružnic Jezersko in Krtina ter Antona Jamar se ugodno rešijo. Predlog podružnice Mežica naj se obravnava na seji šir. odbora. Od g. Ažmana se kupijo sledeči l. »Slov. Čebelarja« 1907, 1908, 1903. Dopis »Saveza« se vzame na znanje. Proti sprejemu čeb. zadruga v Rumi v Savez ni nobenega zadržka.

Seja se zaključí. J. Okorn, tajnik.

Redni občni zbor čebelarske podružnice v Radovljici, dne 6. januarja 1924. Navzočih 15 čebelarjev. Predsednik g. Bulovec otvori redni občni zbor, pozdravi navzoče čebelarje, konstatira sklepčnost, ter preide na dnevni red. Prebere in odobri se brez ugovora zapisnik zadnjega obč. zbora. Na znanje se vzame tajnikovo poročilo o delovanju po-

družnice v preteklem letu (2 seji, 1 predavanju, 1 celodnevni čebel. tečaj). Poročilo blagajniško se vzame na znanje. Blagajna izkazuje 4508'23 Din dohodkov, ter 4220— Din izdatkov, je tedaj prebitka v znesku 260'13 dinarjev, ki se zaračuna v letu 1924. Pregledovalca računov gg. Papler in Varl ugotovita popoln red, vsled česar da obč. zbor soglasno absolutorij. Na predlog g. Klein-diensta se izvoli soglasno stari odbor. Istotako stara delegata: Pogačnik Franc iz Lesc in Semerl Ivan iz Lesc. Za izposojanje točila se plača dnevnina 10 K. Ker ni nadaljnjih predlogov, zaključí predsednik z zahvalo redni občni zbor.

J. Plesničar, s. r.
t. č. tajnik.

I. Bulovec, s. r.
t. č. predsednik.

Občni zbor podružnice »Slov. čeb. društva« na Jesenicah je bil dne 2. febr. 1924 pri sv. Križu nad Jesenicami. Udeležba skoro polnoštevilna. Pred obč. zborom je imel jako zanimivo predavanje društveni predsednik nadučitelj Iv. Šega. »Življenje čebelarja«. Po predavanju so posamezni stari izkušeni čebelarji navedli prav mnogo zelo zanimivih dogodkov iz lastnega čebelarskega življenja. Navajamo le sledečega: Nek čebelar je imel celo sedem let brezkrilno matice, ki je bila pa tako rodovitna vseh sedem let, da je ta panj vsako leto prvi rojil. — Iz poročila tajnika in blagajnika Iv. Repeta je razvidno, da je podružnica dobro delovala, da je priredila 7. sept. l. l. dobrouspelo veselico, ki sicer ni imela onega gmotnega uspeha, kakor ga je bilo pričakovati, pač pa je bil moralni uspeh tem lepši, ker so se pričeli sedaj mnogi zanimati za »muhe«. Volitve so prinesle sledeči soglasni uspeh: predsednik nadučitelj Iv. Šega; podpredsednik posestnik Franc Razinger, Plavški rovt hšt. 62; tajnik in blagajnik Janez Repe; odbornika: posestnik Anton Smolej. Prihodi in železničar Kristjan Štolcer, Hrušica. — Izmed predlogov in želja omenjamo le sledeče: 1. Občni zbor iskreno pozdravlja misel »čebelarstva zadruga«, o kateri se je že razpravljalo v »Slov. Čebelarju«. — 2. Naroča se podružničnemu odboru, da začne razmišljati o skupnem podružničnem čebelnjaku, ki naj se postavi v »Planini« pri Sv. Križu. — 3. Uredništvo »Slov. Čebelarja« se naproša, da naj prinaša v svojih predalih kratke, poučne sestavke, ki bodo umljiivi večini naših čebelarjev — to je preprostemu kmetu, dolge polemčne sestavke naj opušča. Zelo zanimiv je bil tudi razgovor o vplivu dima, ki ga povzročajo mnogobrojni vlaki, ki prihajajo na jeseniški kolodvor in pa dim, ki prihaja iz tovarnen »Kranjske Industrijske Družbe«. Soglasno se je doznalo, da je dim zelo, zelo škodljiv za čebelorejo, ker leže na cvetje v taki množini, da čebele sploh ne morejo brati po takih rastlinah. Po vsakokratnem dežju imajo čebele pač nekaj ur pašo, a potem se morajo pomakniti v višje lege. — Koliko dima imamo ravno na Jesenicah v dolini, to lahko opazujemo po zimi, ker je sneg naravnost črn od dima. O tem zanimivem pojavu itak izpregovorimo še obširneje v eni prihodnjih števil »Slov. Čebelarja«. Sklepno se je naprosilo predsednika, da nadaljuje svoje predavanje o prvi priliki, kar predsednik radevolje obljubi —e—.

Občni zbor »Čebelarstva podružnice v Gorjah« 6. jan. 1924. V Gorjanskem domu je bil na sv. Treh kraljev dan 18. redni občni zbor z običajnim sporedom. Izmed 24 lanskkih članov je bilo navzočih 11. Predsednik Polda otvorí zborovanje, konstatira sklepčnost, pozdravi navzoče ter preide na tajniško poročilo. Odbor je imel v minulem letu 4 seje, v katerih se je po večini obravnavalo in sklepalo radi nabave stiskalnice za satnice in so se v ta namen priredile tri veselice. Nato sledi blagajniško poročilo: dohodkov je bilo v minulem letu 3966 Din 22 p, upravnih stroškov pa po odbitku stroškov za veselice samo 11'25 Din, hranilna knjižica v vrednosti 125 Din. Podružnično premoženje v denarju znaša 4.091 Din 22 p. Poročilo tajnika in blagajnika se odobri in se na predlog člana Fr. Povšina, staremu odboru da absolutorij. K četrti točki (volitev odbora) se oglasi član Šimen Černe ter predlaga, da naj se ves stari odbor na novo izvoli, poleg tega pa naj se za Dobravo izvoli še en odbornik. Soglasno sprejeto! Za Dobravo pa se izvoli na novo Fr. Povšin. Za delegata se izvoli odbornik Vinko Božič, za njegovega namestnika pa Jakob Kocijančič. K tej točki se oglasi Vinko Božič ter predlaga, da se delegatom dovoli potnina. Glede stiskalnice (stroj na valjarje) se sklene sledeče: Ker stiskalnica na valjarje stane do 12.500 Din in podružnično premoženje razpolaga le z 4000 Din; zato se za enkrat kupita dve navadni — stiskalnici, ena za Gorje in ena za Dobravo. Ako bi pa tekom let ti dve ne zadostovali več, potem naj pa takratni odbor drugače ukrene. Končno omeni Šimen Černe, da naj bi podružnica nikar ne pristopila kot članica k nameravani »Čebel. zadrugi«. Ako pa bi kateri podružnični član pristopil, pa le pod pogojem, da se njegov med prodaja v filijali na Bledu. Polda.

Občni zbor čebelarstva podružnice za Selško dolino je bil 23. dec. min. l. Obč. zbora se je zaradi slabega vrmenja deloma pa tudi zaradi premalega zanimanja udeležilo bolj pičlo število članov. Iz poročila predsednika o delovanju podružnice je razvidno, da podružnica, če tudi bolj počasi, vendar napreduje, ker se člani, posebno mlajši vedno bolj oprijemljejo čebelarjenja v A.-Ž. panjih. Blagajnikovo poročilo, ki izkazuje 843 Din prejemkov in 798 Din izdatkov, se soglasno odobri. Pri volitvi so bili izvolejni vnovič vsi dosedanji odborniki. Končno se je govorilo in sklepalo tudi o zgradbi novega skupnega čebelnjaka, za čebele, ki se prepeljavajo na ajdovo pašo v Šk. Loško okolico.

Občni zbor čebelarstva podružnice v Metliki se je ob velikem številu udeležencev vršil dne 27. jan. 1924 v šoli v Metliki. Ker je izvoljeni načelnik bil prestavljen, je otvoril občni zbor t. č. blagajnik g. Zdravko Novak in poročal o delovanju podružnice in podal blag. poročilo, ki izkazuje: 1057'12 Din dohodkov in 714'18 Din stroškov. Ker pa se je sklenilo voditi blagajn. knjigo v dinarski veljavi, se prenese za l. 1924 okrogla vsota 314 Din. Izvolil se je naslednji odbor: za načelnika Jenko Luka, orož. postajevodja, Suhor; za tajnika: Špan France, učit., Drašiči; za blagajnika: Novak Zdravko, davč. uprav., Metlika; za odbornike: Dr. Ivan Širko, sod.

svetnik, Metlika; Guštin Janez, posest., Gor. Lokvica 32. Pri slučajnostih se predlaga nakup točila, kar naj odbor čimprej izvede. Priredi se tudi predavanje in sicer 13. aprila 1924 na Suhorju ter eno preje na Štrehljencu, čas pa se določi pozneje. **Tajnik.**

Iz Trbovelj. Dne 30. decembra 1923 se je vršil občni zbor čebelarke podružnice v hrastniški šoli. Po prečitaniu zapisnika so se podala razna poročila. Društveni tajnik K. Omerza je poročal o razvoju podružnice in o delovanju v minulem letu in o zboljšanjih čebelne paše. Temu je sledilo blagajniško poročilo. Dohodkov je bilo 2544'83 Din, izdatkov 1780'85 Din. Prebitek v l. 1923 763'98 dinarjev, za kateri znesek se bo naročil parni topilnik za vosek. Za leto 1924 se je izvolil sledeči odbor: Fr. Lebar za predsednika; J. Hank za podpredsednika; K. Omerza za tajnika in blagajnika; A. Igričnik, M. Ačkun, I. Fleimiš za odbornike. Obubožanemu čebelarju Franc Francič-u se je dovolilo 25 Din podpore. Za tem je predsednik g. Lebar poljudno predaval o vzgoji matic in plemenjakov. Po predavanju se je razvil živahen pogovor o zboljšanju čebelne paše. Sklenilo se je priporočati setev črne ajde, ker se je siva ajda v naši dolini izrodila. Predsednik Lebar priporoča saditev vrbaka od Vadnala. Tajnik Omerza je pridobil čebelarje, da so obljubili spomladi cepiti veliko črešnjevih divjakov, da se bo to za čebelarstvo toliko važno sadno drevo v trboveljski dolini pomnožilo. Cepiči se dobijo pri društvenem tajniku. Prihodnje zborovanje se vrši koncem maja ali začetkom junija v Trbovljah.

Člani čebelarke podružnice v Št. Vidu pri Stični so se sešli dne 27. jan. ter obnovili podružnico. Za predsednika je bil izvoljen: Jevnikar Lovro, učitelj, Št. Vid pri Stični; za odbornike pa: Bernik Franc, prog. mojster; Jereb Anton, posestnik.

Čebelarška podružnica na Robu pri Vel. Laščah je imela svoj redni občni zbor dne 6. januarja 1924. Odbor ostane stari. — Podružnica je imela v l. 1923 dohodkov 509'49 Din, stroškov 430 Din, torej ostane prebitka 79'49 Din. Sklenilo se je prirediti koncem maja ali v začetku junija poučno predavanje **I.**

Čebelarška podružnica v Št. Rupertu na Dolenjskem je imela svoj redni občni zbor na novega leta dan. Navzlic temu, da so bili javno povabljeni vsi sicer maloštevilni čebelarji, so se zbrali le lanski člani iz Št. Ruperta in en novinec; Mokronog je, žal, odpadel. Odstopajoči predsednik poda sicer površno vendar pregledno sliko podružničnega delovanja od njenega početka l. 1919. Lep je bil začetek, saj je prvo leto pristopilo 26 čebelarjev. Imeli smo vsako leto — tudi pred vojno — sestanke, predavanja in tudi celodnevne tečaje, h katerim smo z javnimi razglasi, s pismenimi in osebnimi vabili vsakokrat zbrali lepo število čebelarjev in radovednežev iz bližnje in daljne okolice. Zaradi poredko sejanih čebelarjev je podružnični delokrog obsegal poleg šentrupertske tudi mokronoško, mirnsko, trebelsko in tržiško občino. Sladkor je priklical celo enega člana iz Dol. Navzlic temu je začelo število članov nazadovati. Najprej so odpadli »cukraši«, ko

niso več dobivali sladkorja po znažani ceni, potem pa še izkoriščevalci in skopuhi, ki jih je odgnala iz našega kroga zvišana, le na videz visoka članarina. Ni nam žal za nje. Drugi, nemarni, zanikarni čebelarji, razširjevalci čebelnih sovražnikov: molja in čebelnih boleznih, naj pa čimprej izginejo iz naše bližine. Uvidel sem: posamezna, četudi vsakoletna a le enkratna predavanja ali tečaji nimajo uspeha pri navedenih starokopitnežih, ki so se takorekoč s silo pritrali k sicer njim namenjenemu pouku, pač pa so v spodbudo in veselje mlajšim čebelarjem, ki že razpolagajo s primernim znanjem v čebelnem življenju in opravljanju s čebelami ter imajo veselje do te prelepe kmetijske pogoje. Zato pa sem, ko sem videl pri nekaterih, ki so bili že v šoli umni in marljivi učenci, s kakim veseljem so pričeli, četudi v malem in v kranjičih čebelariti, rad ustregel njihovi želji po napredku v čebelarstvu. Pa smo se predlanskim sestajali skoro vsako drugo nedeljo pri šolskem čebelnjaku, se razgovarjali, razreševali zagonetke, se učili teoretično in praktično. In lani so že imeli po eden, dva, tri A.-Ž. panje in umno v njih čebelarji, pa se še v tem in onem poučili pri naših sestankih, kar nam že ni povedal naš veliki učitelj in zvesti tovariš »Slov. Čebelar«. Spoznali so, da se le dosežejo uspehi tudi pri naših skromnih pašnih razmerah. Zato se pripravljajo, da zvišajo začetno število A.-Ž. panjev. Prav je tako, le pomnožite jih toliko, kolikor jih boste mogli opravljati poleg domačega gospodarstva in glavnega stanovskega opravila. Vem, da ne boste nikdar opustili tega najlepšega kmetijskega opravila, ker nam čebelarstvo poleg sladke strdi in dragocenega voska nudi najčistejšo veselje in razvedrilo. Razumni in vstrajni mladeniči ste, zato vas smatram za sol in seme prihodnjih boljših časov čebelarjem v prelepi šentrupertski dolini in okolici. Le tako naprej! Čebelic ne opustimo! Upam, da najdemo tudi letos dovolj časa, da se večkrat sestanemo, se bodrimo, učimo in napredujemo. Uspeh ne izostane.

Odkar čebelarim v A.-Ž. panjih, in to je že celih 12 let, pa naj so bila mokra ali suha, še vsako leto so mi čebelice nanosile medu, da sem ga imel vselej dovolj za dom in še nekaj za prodajo, čebelice pa tudi vedno zadostno zalogo. Ne bomo jih tedaj zapustili, pa tudi ne naše matice, našega osrednjega čebelarkega društva, kateremu se imamo vsi zahvaliti za ta uspešni preokret v čebelarstvu. In če zasledite razumnega mladeniča, ki ne išče razvedrila v alkoholu in dopadajenja v surovostih, ampak ga vesele čebele in delo pri njih, vsodbujajte ga, privabite ga v naš krog, ker še dosti je prostora, neizkoriščenega od čebelic. Naša matica v Ljubljani pa tudi potrebuje veliko delavčev članov in tudi hrane v obliki članarine. Morda se vam kmalu ali pozneje posreči podajati jej tudi že prebavljeno hrano v obliki malih dopisov za njena jajčka, ki jih zalega v celice »Slov. Čebelarja«, da se poveča in učvrsti njen zarod slovenskih čebelarjev! —

Ko se prečita in odobri zapisnik zadnje odboro ve seje, polaga predsednik račun minulega leta, ki izkazuje 402 Din dohodkov in 347'50 Din stroškov, torej preostanka 54'50

dinarjev, ki je naložen v hranilnici, kar se v vsem odobri.

Ko se navzoči vpišejo kot člani in oddajo udino za l. 1924, se preide k volitvi odbora. Soglasno se izvolijo: Lunaček Aleksander za predsednika, Arh Franc za namestnika, Brezovar Matija za tajnika, Kurent Maks za blagajnika in Zidar Alojzij ter Reje Anton za odbornika. Delegatom za družbeni občni zbor je bil imenovan Kurent Maks, Zidar Alojzij pa njegovim namestnikom.

Predsednik obljubi, da bo večino tajniških in blagajniških poslov kakor doslej tudi v bodoče sam izvršil, ako bi se ne mogla s tem sicer eno velikim delom ukvarjati tajnik in blagajnik. Sprejeli so se sledeči predlogi: a) Podr. občni zbor želi in prosi osrednje društvo, da se pri šolskem čebelnjaku v St. Rupertu začetkom julija t. l. vrši en celodnevni čebelarski tečaj. Podrobnosti: natančen čas, snov in način pouka naj določi osrednji odbor v sporazumu s podružničnim predsednikom. Navzoči pa se zavežejo, da bodo vsak po svojih močeh skrbeli za čim obilnejšo udeležbo.

b) V minulem letu smo dobivali iz blagovnega oddelka satnice, ki so bile zelo mokre in so začele vse one, ki jih nismo takoj uporabili, hitro plesniti, četudi so bile hranjene na suhem prostoru. Zato se prosi: osrednje društvo blagovoli naj ukreniti, da dobivamo zanaprej suhe satnice in pa tudi čiste. Slab in nečist vosek naj se odklanja.

c) Ponovno se prosi: Društveno glasilo »Slov. Čebelar«, naj — četudi je to nekaterim čebelarjem-prekupčevalcem nevršečno — redno objavlja cene medu in voska, ako ne druge pa te, po katerih prodajajo med in vosek ljubljanski medarji, da se vemo čebelarji na deželi ravnati. To ne bo povzročalo znatnega dela uredništvu in bo zavzemalo kaj malo prostora v glasilu.

Sledil je še prost prijateljski razgovor o tem in onem. Z zagotovilo, da se kmalu, po prvem pomladnem izletu čebelic snidemo in določimo naše nedeljske poučne sestanke in želeč si zdravja, smo se razšli s trdnim sklepom: Mi pa ostanemo, kakor smo b'li, enega srca, enih misli, našemu društvu, čebelarjem zvesti!

L.

Vrhnik. Tukajšna čebelarska podružnica je priredila dne 13. jan. veliko medeno veselico s plesom v prostorih vrhniškega Sokola. Obisk je bil nad vse pričakovanje obilen, tako da je bila raskošno okrašena dvorana nabito polna in so se gostje ob zvokih godbe in ob vživanju medice in medu ter drugih medenih dobrin prav dobro zabavali. Veselica je prinesla kosmatega dohodka 9.000 Din ter je odpadlo na čisti dobiček 1750 Din. Poslednji znesek se bo uporabil za nakup raznih podružnici potrebnih stvari.

Odbor.

Občni zbor čebelarske podružnice v Starem trgu pri Ložu se je vršil 13. jan. 1924. Predsednik Jernej Dimic otvori občni zbor, pozdravi navzoče člane ter da besedo tajniku. Tajnik prečita zapisnik zadnjega obč. zbora, ki se soglasno odobri. Tajniško poročilo obsega v kratkem društveno delovanje tekom upr. leta 1923. G. Demšar in Poje sta pregledala račune za l. 1923. ter predlagala potrditev. Sprejeto! Za l. 1924. se je pri-

glasilo 18 članov. Za predsednika je izvoljen g. Jernej Dimic, za namestnika Anton Demšar, za odbornike pa gg.: Mirko Kosin, Anton Mlakar, Jernej Poje, Ivan Štefančič in Rupert Smolik. Osrednje društvo se prosi za enodnevni praktičen čebelarski tečaj v maju in to na nedeljo. Tudi letos se naprosi uprava graščine Snežnik za les po znižani ceni.

Na občnem zboru čebelarske podružnice Predgrad je bil izvoljen soglasno sledeči odbor: za predsednika Ivan Veis, gozdar v Predgradu; za podpredsednika, tajnika in blagajnika Josip Kapš, Prelesje; za odbornike: Martin Bižal, Predgrad in Leopold Vehovar, Kovačevs; za delegata Jurij Štrk, Predgrad, namestnik Josip Mihelič, Deskovavas. Na občnem zboru se je tudi soglasno sklenilo, da se priredi v začetku junija čebelarsko predavanje. Predavalo naj bi se o zboljšanju čebelne paše in prevešanju v čebelnjaku g. Ivana Veisa v Predgradu. Občni zbor želi, da ne bi letos predavanje izostalo kakor je lansko leto.

Josip Kapš, tajnik.

Čebelarska podružnica v Krtini je imela svoj V. redni občni zbor dne 6. januarja 1924. ob 3. uri popoldne pri Jerinem Jaku na Prevojah. Ker so si v Domžalah ustanovili svojo podružnico, ni bilo čebelarjev iz Ihana in Domžal k zborovanju, vendar je bilo navzočih 19 članov. Podružnica šteje sedaj 21 članov. Premožnja ima 421 Din 26 p. V letu 1923 je imela eno predavanje in en celodnevni čebelarski tečaj, oboje v Krtini. Izvoljen je stari odbor, le namesto g. Vinko Riedelna iz Domžal je bil izvoljen g. Peter Grčar, posestnika sin iz Dragomlja. — Sklenilo se je, da se vrši predavanje pri g. Sokliču v Zalogu, celodnevni čebelarski tečaj pa v šoli v Moravčah. — Podružnica priporoča ustanovitev »Čebelarske zadruge«, a »Čebelarsko društvo za Slovenijo« naj ji ne izroči svojega premoženja, pristopi naj pa k zadrugi kot član z večjim številom deležev. — Podružnica bo skušala preskrbeti svojim članom satnice. — Nabavi si tudi en A.-Ž. panj z 11 satniki, kateri se da zložiti, da bo služil podružnici kot učilo pri predavanjih in članom kot vzorec. Glede prodaje medu se nasvetuje članom, da ga ne prodajajo izpod 30 Din kg. G. Soklič omeni, da ima naprodaj 48 izbornih kranjčev-plemenjakov z mladimi maticami. —k.

Čebelarska podružnica Kapela p. Radinci je imela dne 26. decembra minul. l. svoj redni občni zbor. Izvoljen je bil stari odbor. Pristopilo je 12 članov. Vzrok, da imajo tukajšni čebelarji tako malo zanimanja za svojo organizacijo, je pač previsoka članarina, kakor lansko leto. Naznanili smo tudi svoj pristop k zvezi čeb. podružnic v Mariboru. Tukajšni čebelarji imajo še na razpolago precej medu, a kupecv ni, oz. ga le slabo plačajo. Nekateri so ga prodali po 20 dinarjev, kar pa je gotovo premalo. Prosimo, da društvo dela na to, da se omogoči izvoz medu.

Občni zbor čebelarske podružnice v Slovenjem Gradcu se je vršil dne 20. jan. 1924 v gostilni g. Eiholcerja. Predsednik pozdravi navzoče, prečita zapisnik občnega zbora iz leta 1922, ki se soglasno odobri. Poročilo načelnika: Vršile so se minulo leto dve odborov-

vi seji in predavanje, ki ga je imel potov. učitelj g. Jurančič dne 2. septem. dopoldne pri Eiholcerju v Slovenjgradu, popoldne pri čebelnjaku člana Pušnika v Šmartnem pri Sl. Gradu. — Ker je blagajnik službeno odsoten, poda predsednik tudi blagajniško poročilo. Leta 1922 je ostalo v blagajni Din 94'45, članarina 18 članov po 40 Din 720, obresti od vloge 93'94 Din 4'27. Skupaj Din 818'72. Izdatki: Članarina zvezi v Ljubljani $18 \times 35 = 640$ — dinarjev. Pisarniški in poštni stroški 9'50 Din. Skupaj Din 649'50. Ostane čisti imetek 169'22 dinarjev, ki je v tukajšnji okrajni hranilnici plodonosno naložen. — Volitev novega odbora: Član Pečoler Franjo predlaga: za načelnika: Ferk Miroslava, posestnika in pošt. poduradnika v Slovenjgradu; za namestnika: Pečoler Franja, pos. sin v Legnu; za odbornike: Kolman Ivan, posestnik v Šmartnem, obenem tajnik; Slivnik Franc, posestnik, Raduše-Staritrg; Duler Martin, posestnik v Šmartnem pri Slovenjgradu; za namestnika: Lobe Franc, posestnik in lončar v Slovenjgradu; Barbe Karol, nadučitelj v Šmartnem pri Slovenjgradu. Soglasno izvoljeni. Za delegata je določen: načelnik Ferk Miroslav, za namestnika: tajnik Kolman Ivan; za preglednike računov: Popič Franjo, kmet v Starem trgu in Barle Karol, nadučitelj v Šmartnem pri Slovenjgradu. Raznoterosti: Sledili so razni gospodarski razgovori o težkočah čebeloreje in nizki ceni medu, ki ne presega še dnevne cene sladkorju, dočim pa orodje raste dnevno na svoji ceni.

Čebelarstva podružnica v Središču ob Dravi je dne 7. febr. t. l. prenehala. Podružnična imovina v znesku Din 158'51 se je nakazala Čebelarskemu društvu v Ljubljani.

Občni zbor čeb. podr. Sv. Marjeta pri Moškanjeih. Podružnica je imela svoj občni zbor 10. februarja in je bilo navzočih od 24 članov 14. V odbor so bili izvoljeni sledeči g.: za predsednika in blagajnika: Slavko

Mikl; za odbornike: Juri Valenko, Franc Žnidarič, Franc Brodnjak, Franc Kostanjevec; za delegata Franc Miklavec. Blagajna podružnice iznaša Din 180'—, je precej suha in zato je bil tudi odklonjen predlog, da se nabavi stiskalnica za umetno satje s pomočjo notranjega posojila. Pač pa se je sklenilo prirediti v to svrhu junija meseca čebelarsko veselico. Lansko in predlansko leto se je pojavila v našem okolišju gniloba. Da se temu odpomore in čebelarje primumno pouči, se je sklenilo prositi gosp. Jurančiča, da pride maja ali junija meseca in predava o gnilobi. Opazovalno postajo bo vodil naduč. g. Ignac Čokl. T. č. predsednik: Mikl.

Guštanj. Na občnem zboru, ki se je vršil 6. jan., je bil izvoljen sledeči odbor: Močivnik Fran, Podkraj (načelnik); Rožman Janko, Guštanj (namestnik); odborniki: Močnik Peter, nadučitelj, Tolsti vrh (tajnik); Sokol Adolf, nadučitelj, Kotlje (blagajnik); Kuhar Anton, Podgora; Rožej Fran, Podkraj in Krivec Jožef, poštar, Dravograd. Blagajnik g. Sokol poroča o stanju blagajne, ki izkazuje 765'43 Din dohodkov in 547'92 Din izdatkov, torej 217'51 Din prebitka. Članov je bilo 15. Sklene se, preostanek naložiti v posojilnici. Tajnik g. Močnik poroča, da se je sosednja podružnica v Dravogradu razšla in da so preostali člani z vso imovino pristopili k guštanjski podružnici, dokler se razmere ne izboljšajo. Med letom se je vršil čebelarski tečaj na tolstovrški šoli, v jeseni pa zborovanje v Kotljah. Ker je število članov tako majhno, poziva navzoče, da grede z vso vneto na delo za pridobivanje novih članov. Navaja tudi izgovore neorganiziranih in kako naj se ti ničevi izgovori pobijajo. Sklene se, lotiti se z veliko vneto dela za pridobivanje članov. Končno se po daljšem razmotrivanju sklene otvoriti v Guštanju prodajo medu. Podružnica se udeleži sadjarske in vrtnarske raztave, ki bo letos v Guštanju.

DROBIŽ

Kako uspešno priporočati uporabo medu. I. Belle — Zalog. Da bi se konsumenti bolje seznanili z vrednostjo in zdravilno močjo čebelnega medu, bi morali uporabljati pri prodaji ovojni papir, ali pa letake, ki naj bi jih priložili brezplačno prodanemu medu, na katerih naj bi bile navedene vse dobre lastnosti medu za uporabo kot zdravilo, v kuhinji in za razna peciva itd., z navedbo raznih receptov in navodil. S tem se bo veliko pripomoglo k prodaji, ker ljudstvo res nima pojma, za kaj vse se lahko uporabi čebelnj med, ter misli, da je med le slaščica za otroke ali pa kvečjemu kot zdravilo za prehlad. Naj bi preskrbela centrala čebel. društva omenjene letake v različnih barvah (okusno vrejene) iz tankega papirja, in upam da bi vsak čebelar, pridno segal po njih, seveda, ako ne bi bili predragi.

Matičnik zaprt pa vendar prazen. Včasih se najde matičnik zaprt pa matice ni v njem. To si moremo razlagati tako, da matica pokrovec matičnika nikoli popolnoma ne odstriže, ampak le toliko, da more iz njega izlesti. Tako ostane pokrovec na eni strani še z matičnikom zvezan in prav lahko se zgodi, da pade nazaj in matičnik pokrije, ko se je matica že iz njega izlegla. Včasih se najde v takem matičniku celo kaka delavka zaprta. Čebele morebiti tak pokrovec zopet zaleplje ali se pa saj zdi, da je zalepljen.

Matična rešetka. V zadnji številki lanskega letnika »Slov. Čeb.« je bil opisan način, kako olajšati gibanje matične rešetke. Na nekoliko drugačen način smo si pomagali nekateri čebelarji kamniške podružnice. Seveda se naslednje more uporabljati

ti le pri izdelovanju novih panjev. A.-Ž. panj napravimo ne 58 cm, ampak 60 cm visok (notranja mera). Zato pa pustimo med okvirjem matične rešetke in satniki v medišču 2,5 cm prostora (0,9 cm palčica, 1,7 cm prostor pod palčico). Nosilci rešetke so leseni (0,5 cm debeli), trdno pritrjeni na steni panja. Ako hočem rešetko premakniti, potegnem s pravokotno zakrivljenim čebelarskim nožem med nosilec in okvirjem za rešetko ter jo pri tem že nekoliko privzdignem. Enako tudi na drugi strani. Nato jo brez posebnih težav premaknem ali potegnem iz panja. Satovja pri tem ni treba jemati iz panja; k večjemu postavim samo skrajna dva na kozico.

P. G. — **O p. u r e d n.** Na opisani način se vsekako rešetka precej lažje vzame iz panja, ker jo je mogoče odtrgati od nosilcev in stene. Toda zaradi te vredbe nastane pa druga hiba, ki bi utegnila precej oškodovati uporabljivost panja. Medišče se za cela 2 cm odmakne od plodišča. Zveza med obema prostoroma se precej zrahlja, kar skoro ni brez vpliva za kopičenje medu v medišču. Medišče naj bi bilo kolikor mogoče tik nad plodiščem, da čebele prehod komaj opazijo.

Splošno se trdi in piše, da so le mlade matice najboljše za pleme. Tudi jaz sem se držal tega nasveta, toda izkušnja me je poučila, da ni vse tako, kakor se svetuje. Imel sem matico tri leta staro, ki mi je vsako leto prva rojila in vodila unuka. Šestkrat je vodila roj in od njega rodu sem dobil največ medu. A bila je v drugem in tretjem letu bolj rodovitna nego v prvem. Moj nasvet je: dobre gospodinje ne uničiti! Matice jaz izbiram od najboljših panjev. Ko mi prvec izleti, mu pustim, ako je čas še za drujca, dva največja in lepa matičnjaka, druge mu pa vse porežem, ker v majhnih celicah so tudi majhne in slabe, suhe in jalove matice. Le velika čvrsta matica je dobra in če se še z dobrim trotom oplemeni, gotovo bo dobra gospodinja. **V.**

Nova čebelarska knjiga. P. Wittmann »Pučko pčelarenje i prijelaz na pomično saće«, 2. povečana izdaja z 41 slikami, 1923. Pisec je znan strokovnjak, ki pozna čebel. razmere po Hrvatskem in je zato prilagodil vsebino knjige baš tem razmeram. Razen uvoda, ki na kratko omenja najvažnejše iz priradopisa čebele, podaja vsa 66 strani obsegajoča knjižica prak-

tična navodila za preproste čebelarske začetnike. Prvi del obravnava čebelarjenje v pletarih (slamnatih panjih), drugi del opisuje kako se na preprost način in polagoma preide na premakljivo delo v lesenih panjih, v tretjem pa podaja navodila za čebelarjenje v nekaterih po Hrvatskem vpljanih panjih s premakljivim delom, kakor so zlasti hrvatska nastavljača in hrvatska uspravna košnica. — Knjižica je spisana jako poljudno in umljivo. Vsakdo, ki se zanima za čebelarjenje po omenjenem načinu, jo bo z zanimanjem prebral. Cena Din 15.—. Naroča se v Cirilo-Methodski knjigarni v Zagrebu, Preradovičev trg.

Lepe barvane končnice so pravi kras vsakega čebelnjaka. Take slike izdeluje po narodnih motivih Fr. Baudek v Srobotniku p. Vel. Lašče. Cene po velikosti in po dogovoru.

Novo pripravo za oviranje oziroma lov rojev, nov način utiranja satnic, nove zapuhe in matičnice je izumil g. Gašperlin, član in odbornik čebelarske podružnice za Ljubljano in okolico. Kdor se zanima za te predmete, si jih lahko ogleda pri imenovanem gospodu v Ljubljani, Erjavčeva cesta 12.

Cena medu in voska.

Točen med na veliko po kakovosti 20—25 Din, na drobno 25—30 Din. **Vosek** popolnoma prečiščen 45—50 Din.

Prodaj

čebelarsko tehtnico, sestav Omega, cena 1000 dinarjev, dalje oddam 7 A.-Ž. panjev polnih po 600 Din, 4 eksportne po 400 Din. **Fr. Vovk**, čebelar in železničar, Hraše 27, p. Lesce.

Posode za 4 kg medu

iz bele pločevine se dobe pri

blagovnem oddelku

po zelo nizki ceni Din 16.— za komad. Kdor se za te posode zanima, naj jih takoj naroči, ker je samo priložnost nakup.

Čebelarsko društvo za Slovenijo
v Ljubljani.

Gospodarske knjige:

Janša, Nauk o čebelarstvu. Tretja izdaja. Priredil Frančišek Rojina. Z dodatkom Albertijev-Žnidaršičev (A.-Ž.) panj. M. Humek. Din 24.—.

Humek, Praktični sadjar. Zbirka najvažnejših sadjarskih nauk, pojasnjena s 24 barvanimi prilogami in 92 slikami v tekstu. Vezana Din 120.—.

Slovenska kuharica. Priredila S. M. Felicita Kalinšek. Velika izdaja s slikami v besedilu in 33 barvanimi tabelami v naravnih barvah. Sedma izdaja. Vez. Din 220.—.

Sadje v gospodinjstvu. Kratak navod o ravnanju s sadjem, o domači sadni uporabi in o konserviranju sadja in zelenjadi. Za gospodinje in dekleta priredil M. Humek. Pojasnjeno s 13 barv. prilog. in 42 slik. Din 30.

Gospodinjstvo. Navodilo za vsa v domačem gospodinjstvu važna opravila. Priredila S. M. Lidvina Purgaj. S 156 slikami. Zdravstveni del spisal Dr. Fr. Dolšak. Din 40.—.

Nasveti za hišo in dom. Za vsako gospodarstvo in gospodinjstvo velevažna in koristna knjiga. Priredil I. Majdič. Din 32.—, vezana Din 48.—.

Sadno vino ali sadjevec. Navod, kako ga izdelujemo in kako z njim ravnajmo, da dobimo okusno in stanovitno pijačo. Z 42 pod. Sestavil M. Humek. D. 20.

Breskev in marelica. Navodilo, kako ju vzgajamo in oskrbujemo. Z 22 slikami in 2 barvanimi tabelami. Sestavil M. Humek. Din 12.—.

Naše gobe. Navodilo za spoznavanje užitnih in strupenih gob. S 75 barvnimi tabelami. Sestavil Ante Beg. Slike izvršil Dragotin Humek, ravnatelj meščanske šole. Vezana Din 100.—.

Kubična računica v novi meri s pridejano naštevanko do 100. Pregledna in praktična strokovna knjiga za posestnike in lesne trgovce. Sestavil Janko Dolžan. Vezana Din 20.—.

Računar v kronski in dinarski veljavi. (Hitri računar.) Vezan Din 30.—.

Zemljepisni atlas kraljevine S. H. S. Izdalo društvo slovenskih profesorjev. Sedem podrobnih zemljevidov. Izvršil ing. Viktor Novak. Din 48.—.

Slovenci. Zemljepisni, zgodovinski, politični, kulturni, gospodarski in socialni pregled. Napisal Fran Erjavec. Vezan Din 60.—.

Gospodarska geografija. (Zgodovinski razvoj trgovine in prometa. Naravni pogoji in človek. Produkcija. Trgovina. Promet in njegova sredstva.) Sestavil dr. Vinko Šarabon. Vezana Din 48.—.

Parni kotel. Navodila kurjačem, posestnikom parnih kotlov itd. Spisal ing. Gvidon Gulič. Din 30.—.

Ojačen beton. Učna knjiga za stavbne šole in za stavbne obrtnike. I. del. Izračunavanje konstrukcij za visoke stavbe iz ojačenega in neojačenega betona. Spisal ing. Jaroslav Foerster. Din 30.—.

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani.

Kunčeve panje - dvojake

po najnovejši sestavi, doma preizkušene, najpripravnejši za prevažanje, iz dobrega lesa, natančno delo, z vsemi pritliklinami izdeluje **Kancler Franc, mizar, Spodnji Hajdin št. 12, p. Ptuj.** Cena Din 800.— za komad. Naročniki naj se takoj prigrasijo, ker je delo silno zamudno. — Naročniki dobe tudi poučno knjižico, ki velja posebej Din 15.—.

Čebele!

Prodajam 3 krasne paviljončke à 3 ljudstva (amerikanci); 1 paviljoo 4 ljudstev, dunajčani; 1 paviljon 6 ljudstev, dunajčani.

A. Šifrer

Laporje pri Sl. Bistrici.

Pozor! Čebelarji z A. Ž. panji. Pozor!

Najhitrejše in najlažje odvzemanje medu — z najmanjšo muko za čebelarja in čebele dosežete, če uporabljate za ometanje čebel najboljši

sipalnik „IDEAL“

(opisan in narisano v 7. številki „Čebelarja“.)

Založila in prodaja jih à 120.— Din:

Čebel. podr. za Ljubljano in okolico na Miklošičevi cesti št. 9 — sodnija — v pisarni ravnatelja ljubljanske jetnišnice.

Naprodaj

imam 30 — 35 kranjičev z mladimi maticami, dobro založene z medom. Cena po dogovoru.

Ivan Soklič

Pod Sv. Trojico št. 21, p. Dob-Krtina pri Domžalah.

Tu odrezite!

Glavne točke pravil.

1. Namen zadruga je: nabavljanje in prodajanje čebelarških potrebščin in orodja, nakupovanje in prodajanje čebelarških proizvodov v predelanem ali nepredelanem stanju, ter podpiranje in pospeševanje čebelarstva vobče. (§ 2.)
2. Kdor hoče postati član zadruga, mora to javiti načelstvu zadruga s pristopno izjavo. (§ 3.)
3. Zaveza združnikov je omejena. Vsak član jamči za zadrugine obveznosti s svojimi deleži in poleg še s kratnim zneskom deležev. (§ 6.)
3. Delež znaša Din 100.—. Na vsakih 10 panjev velike ali 20 panjev male mere je združnik obvezan vzeti najmanj po 1 delež. Deleže je vplačati naenkrat ali v štirih zaporednih mesečnih obrokih. Deleži se obrestujejo. (§ 9.)
5. Vsak član ima na občnem zboru 1 glas, na vsakih nadaljnjih 5 deležev še 1 glas, vendar pa ne več nego 5 glasov. (§ 30.)